

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2019. április 14.

Bálintbokor, Mandabokor

Istentisztelet

Cím: Munka, tanulás a Biblia tükrében!

(2. dia) „⁸Emlékezz meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt! ⁹Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! ¹⁰De a hetedik nap a te Istenednek, az ÚRnak nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon se te, se fiad, se leányod, se szolgálóleányod, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. ¹¹Mert hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta az ÚR a nyugalom napját, és megszentelte azt.” II Móz 20,8-11

(3. dia) „¹²Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előljáróitok az Úrban, és intenek is titeket. ¹³Munkájukért nagyon becsüljétek és szeressétek őket! Éljetek egymással békességben! ¹⁴Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a tétlenkedőket” I Thessz 5,12-14a

„ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék. ¹¹Mert halljuk, hogy némelyek tétlenül élnek közöttetek, nem dolgoznak, hanem haszontalan dolgokat művelnek. ¹²Az ilyeneknek pedig megparancsoljuk, és a lelkükre kötjük a mi Urunk Jézus Krisztusban, hogy csendben dolgozva, a maguk kenyerén éljenek.” II Thessz 3,10b-12

(4. dia) „⁵Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hiteitek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, ⁶A tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig tűrést, a tűrés mellé pedig kegyességet,” II Pt 1,5-6

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Szeretett Testvérek!

Mai istentiszteletünkön a munkáról, a tanulásról hallhatunk. Arról, hogy mit tanít a Szentírás az ember munkához, tanuláshoz való viszonyáról. Tulajdonképpen elég lett volna annyit tennem, amennyit az imént tettem, hogy felolvasom Isten drága Igéjét ebben a témában. Ez a négy Ige elég információt adott ebben a kérdésben, ebben a témában. Igazából, ha valaki komolyan veszi az Isten Igéjét, akkor ennyi útmutatás elég is lenne, de tudom, hogy ennél sokkal bonyolultabb ez a téma. Nem mintha nem lenne elég – és örök érvényű Isten Igéje, de engedjétek meg, hogy ebben az órában a félreértések elkerülése végett jobban kifejtsem mindannyiunk számára Isten Igéjét. Teszem ezt úgy, mint akit édesanyám mindig arra nevelt, hogy keményen dolgozzam, becsüljem a munkát. Nagyszüleim, szüleim, különösen édesanyám is mindig keményen dolgozott. Mindig azt láttam, hogy nagyszüleim igazi, becsületes, tisztességes, szorgalmas parasztemberek voltak. **(5. dia)** Különösen nagyapámnak kemény, érdes keze volt. Sosem volt tétlen, rengeteget dolgozott a szőlő-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ben. Sok nyarat náluk töltöttem és nagyon szorgalmas embernek ismerhettem meg. Engem is ebben a szellemben neveltek. Nagyon szeretek dolgozni, szeretem a jót, a szépet, szeretek valamiért megdolgozni, mert az örömmel tölt el. Szeretem látni a munkám gyümölcsét, itt gondolva mind a fizikai, mind a lelki munka gyümölcseire. Én is ezt láttam nagyszüleimnél, szüleimnél, s ezt szeretném én is tovább adni gyermekeimnek. A legidősebb Anna lányomon már lehet látni, hogy szereti ő is a szépet, a rendet, s ha őt is elkapja a tenni vágyás, akkor nagyon szépen tud dolgozni. Ez örömmel tölt el, mert jó, ha az ember nem undorodik a munkától, hanem szereti a munkát, szeret dolgozni. Isten úgy teremtett bennünket, hogy dolgozzunk! Ha megnézzük a teremtés utáni, a bűnbeesés előtti állapotot, akkor láthatjuk, hogy a munka megjelenik az Édenkertben. **(6. dia)** „¹⁵És fogta az ÚRisten az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze.” I Móz 2,15. A teremtést követően Isten feladattal, munkával bízta meg az embert. Az első munka, amit az ember végzett, a föld művelése és őrzése. Mezőgazdasági munka. A teremtési kontextusba helyezte ezt Isten, ami annyit jelent,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hogy az ember munkára is teremtette. Nem léhűtő, tétlenkedő, semmittevő életre, hanem munkára is teremtette az embert. Feladatot bízott rá, felelősséggel ruházta fel. Azonban amikor bűneset megtörtént, amikor az ember engedetlen lett az Isten ellen, fellázadt ellene, akkor, mint mindent, a munkát is, a munkához való viszonyt is megrontotta a bűn. A természet is megváltozott, s ezzel együtt a munka is. Azt olvassuk a bűneset történetében: **(7. dia)** „¹⁷Az embernek pedig mondta: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: Átkozott legyen a föld te miattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban. ¹⁸Töviset és bogácskórót teremjen tenéked; s egyed a mezőnek fűvét. ¹⁹Orczád verítékével egyed a te kenyeredet, míglen visszatérsz a földbe, mert abból vétettél: mert por vagy te, s ismét porrá leszel” I Móz 3,17-19.

Isten megátkozta a földet, megjelent a fáradság, a verejték, a hiábavalóság és a mezőgazdaságból élők legnagyobb fájdalmára, elkeseredettségére, megjelent a bogácskóró és a tövis. Azaz a gaz, a gyom. A kislexikon úgy definiálja: „*Többszörre gazos, par-*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

lagmezőkön, művelt földön, házak és tanyák körül terem, magvát a szél mindenfelé szétszórja, azért helyenként egész alkalmatlan, mert más jobb fiúvet helyéből kiszorít.” Semmire nem alkalmas, hiábavaló, sőt a jót, a szépet elrontja. A bűnessel megjelent nemcsak a verejték, a fáradtság, hanem megjelent az is, hogy mindazt, amit addig művelt, őrzött, azt tönkretette a tövis és a bogácskóró. Azt gondolom, nem kell magyarázni – különösen mezőgazdaságból élők számára – hogy mennyi bosszúságot tud okozni a gyom. **(8. dia)** (Aki nem tudja elképzelni, annak kerestem egy képet, hogy miről is van szó.) Ha elszaporodik a gyom, akkor visszaveti a kukorica fejlődését, szabályosan megfojtja, elfojtja a növekedésében. A gyom szárazság – és forróságtűrő, nő, ha kell, ha nem. A munka éppen azért (is) nehezedett meg, azért lett verejtékes és fáradtságos, mert megjelentek a gyomnövények. Az nő, ha kell, ha nem, mindegy, hogy van-e csapadék, vagy nincs, 40 fok van, vagy 10, süt-e a nap, vagy borús az ég, állandóan nő. Az ez elleni „harc” fáradtságos munka lett. Meg kell kérdezni azokat, akik ebből élnek, azok nagyon jól tudják, miről beszélek. Hány és hány alkalommal horoltuk a szőlőt

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

papámékkal a forró homokban, mennyi vízhólyag lett a kezemen városi gyerekként. Megtanultam én is, hogy a munka fáradtsággal, verejtéssel jár. Tehát láthatjuk, hogy a bűnessel minden megromlott. Nem csak az ember szíve, értékrendje, gondolkodása, az Istennel való kapcsolata, hanem megváltozott a természet, megváltozott a munka és a munkához való viszony is.

Hol áll a munka az ember értékrendjében? – tehetjük fel a kérdést! Vannak, akik emlékeznek még a kommunizmus időszakára. Abban az időszakban volt hivatalos jelszó hazánkban: **(9. dia)** „*Nálunk a munka becsület és dicsőség dolga.*” Aztán a dicsőség táblára fel is kerültek **(10. dia)** a kiváló dolgozók fényképpel együtt. Azt gondolom, ez egy hamis dicsőség volt – már akkor is. Vagy vannak, akik emlékeznek még a **(11. dia)** május 1-jei „munka ünnepe” felvonulásokra. Ezt a napot a „munka ünnepének” nyilvánították. Nem tudom, mennyire őszinte volt ez az ünnep és mennyire szerettek az emberek felvonulni és kivenulni. Akkoriban volt egy szójáték, talán többen ismerték: **(11/a dia)** „*Május elseje a kikelet és a hazaszeretet ünnepe.*” Miért?

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(11/b dia) „Mert kikellett menni, pedig mindenki hazaszeretett volna menni.” Nem véletlenül született ez a szójáték, s nem véletlenül terjedtek el ebben az időszakban azok a szólásmondások, hogy „fogjuk meg és vigyétek!”, a „munkához úgy kell hozzáállni, hogy más is hozzáférjen.” Amikor azt mondtam, hogy megváltozott az ember munkához való viszonya, akkor két dologra gondoltam. Az egyik, hogy gyűlöli a munkát, utál dolgozni, ezért mindent elkövet, hogy ne ártson meg neki. Ahogy szokták is mondani: **(12. dia)** „A kemény munka még senkit nem ölt meg! Én azért nem kockáztatok!”. A másik, amikor belehajszolja magát a munkába, **(13. dia)** se éjjele, se nappala, se hétköznap, se ünnepnap, se hétvége, hanem éjjel-nappal dolgozik. A Szentírás világosan és egyértelműen beszél a munkáról mind a bűnbeesés előtt, mind a bűnbeesés utáni helyzetben. A bűnbeesés előtti állapotban lévő munkáról már ejtettem néhány szót, de a bűnbeesés utáni állapotról kell beszélnem. Ahogy említettem, ez a két szélsőség látszik uralkodni emberek életén. Vagy gyűlölik a munkát és ez meg is látszik a munkamoráljukról, vagy éjjel nappal dolgoznak és nincs megállás. Amit meg kell vizsgálnunk,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hogy milyen indítékból kell dolgozni? Amit le kell szögezni, s minegy, hogy valaki hívő vagy nem hívő, valamiből meg kell élni. Ahhoz, hogy megtudjak élni, ahhoz dolgoznom kell. Becsületes módon az ember úgy juthat pénzhez, ha dolgozik (most vonatkoztassunk el attól, amit világunkban tapasztalunk, azt a sok gátlástalanságot, lopást, tisztességtelenséget!). Sajnos vannak – s ezt tudomásul kell venni, hogy vannak sokan, akik nem dolgoznak, és több pénzhez jutnak más módon, de mi szeretnénk becsületesen élni. Az élősködő ember nem kedves Isten előtt, ezért is mondja Pál apostol: **(14. dia)** „ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék.” ¹¹Mert halljuk, hogy némelyek tétlenül élnek közöttetek, nem dolgoznak, hanem haszontalan dolgokat művelnek.” II Thessz 3,10b-11. Isten előtt nem kedvesek azok az emberek, akik nem tisztességesen, kiskapukat kihasználva, a törvényt nem tisztelve lopnak, csálnak, hazudnak és gátlástalanul, tisztességtelenül élnek és dolgoznak. Ezek az emberek megkapják jutalmukat. Sokan azonnal mondják, hogy korunkban lehetetlenség tisztességesen élni. Ez hazugság! Legfeljebb tisztességesen nehezebb vagy lehetetlen akkora vagyonra szert tenni. Természe-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

tesen azt is hozzá kell tenni, hogy a felsőbb vezetők olyan helyzeteket teremtenek sokszor, hogy a tisztességes embert ellehetetlenítik. De ez ne legyen ok, ne legyen hivatkozási alap, ezzel nem lehet takarózni. Isten azt várja el az övéitől, hogy ne legyenek korrumpálhatóak, ne lopjanak, ne éljenek tétlenül, ne legyen az életükre jellemző a semmittevés, hanem tisztességesen éljenek és becsülettel dolgozzanak. Azt mondja Pál, **(15. dia)** aki nem akar dolgozni, ne is egyék! Sajnos sokan vannak olyanok – még keresztyén között is –, akik ilyen „na, fogjuk meg és vigyétek!”, akik tétlenek, akik nem akarnak dolgozni. Akiknek nyűg a munka, nem is szeretnek és akarnak dolgozni. Kerülik a munkát, nem hatékonyan dolgoznak, hanem a teljesítményükön, a hozzáállásukon látszódik, hogy állnak a munkához. Pl. így: **(16. dia)**. Az ilyeneknek mondja és parancsolja Pál apostol: **(17. dia)** „¹²**Az ilyeneknek pedig megparancsoljuk, és a lelkükre kötjük a mi Urunk Jézus Krisztusban, hogy csendben dolgozva, a maguk kenyerén éljenek.**” II Thessz 3,12. Azaz ne élösködjenek, ne a maguk hasznát nézzék, ne a mások kárára éljen, hanem csendben, tisztességesen dolgozzanak! Erről azért kell kevesebbet be-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

szélnem, elég legyen mindannyiunk számára ez a rövid intés, mert az itt élőket, a Nyíregyházán és bokortanyákon élőket, a tírpákokat nem ez jellemzi elsősorban. Az itt élőket inkább a másik veszély fenyegeti. Amikor se éjjele, se nappala, amikor éjjel-nappal, hétköznapi és hétvégén, ünnepnap is dolgozik. Amikor nincs különbség a napokat tekintve, hanem minden nap ugyan olyan egyforma és csak dolgozik, dolgozik látástól vakulásig. Ez inkább jellemző az itt élő emberekre. Ami dicséretes, ha van becsülete a munkának, szeretnek dolgozni az itt élő emberek, és úgy általában a magyarok. Nem véletlenül szeretnek bennünket nyugaton, mert olcsó munkaerő és rendkívül jó, precíz munkája van a magyar embernek. Ezt ki is használják, mert egy német nem hajol le annyiért, amennyiért egy magyar egész nap dolgozik. Szóval jó dolog, hogy szeretünk mi magyarok dolgozni, de hadd mondjam, hogy ugyan olyan bűn Isten szemében munka istenítése, mint a munka kerülése. Isten, amikor megteremtette az embert, akkor azt mondta: **(18. dia)** „²**A hetedik napra elkészült Isten a maga alkotó munkájával, és megpihent a hetedik napon egész alkotó munkája után.**” ³Azután megáldotta Isten a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hetedik napot, és megszentelte azt, mert azon pihent meg Isten egész teremtő és alkotó munkája után.” I Móz 2,2-3. Isten úgy teremtette meg a világot, hogy beleillesztette, megteremtette a munka mellett a pihenést is. **(18/a dia)** „**Emlékezz meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt!** ⁹**Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat!** ¹⁰**De a hetedik nap a te Istenednek, az ÚRnak nyugalomnapja.”** II Móz 20,8-11. Olyan szomorú volt látni a tavalyi esztendőben is, amikor nagypénteki és húsvéti istentisztelet volt, hogy emberek mentek a traktorral itt a faluba, zúgtak, dolgoztak és az a nap is ugyan olyan volt, mint a többi. Nekik se ünnepük, se hétköznapijuk. Az ilyenek nem is tudnak egy idő után különbséget tenni. Emlékszem, egyszer valaki azt mondta nekem, „*Tisztelendő úr! Prédikálásból nem lehet megélni!*” S tudjátok, úgy sajnálom ezeket az embereket, mert ezek az emberek olyan szegények, különösen lelkileg. Nem áll másból az életük, csak a munkából, s az egész életük egy mókuserék. Hányaktól hallottam már azt, hogy végigdolgozták az életüket és mi értelme volt? A munka volt az istenük, el se tudták engedni, hanem hajtottak, és mi lett az

eredménye. Elvették az idejüket a családtól, a gyerekek apjuk

vagy anyjuk nélkül nőtt fel, mert mindig dolgoztak, aztán volt,

hogy annyira beletemetkeztek a munkába, hogy elfelejtettek

gyermekükért menni az óvodába vagy az iskolába, és felnő a gyerek apa és anya nélkül, mert a munka volt az első. S amikor ott kellett volna lenniük a gyermek(ek) mellett, akkor nem voltak ott, mert dolgoztak. Hányan mondják, hogy a gyerekeimért, a felségemért, a családomért dolgozom. Persze, legalábbis ezt mondod, de a gyerekednek nem a nélkülözésedre van szüksége, hanem az együtt töltött pillanatokra. Nem arra fog emlékezni, hogy mit vettél neki az 1., 2. 5.,20 születésnapjára, hanem arra, hogy ma sem voltál vele, nem mentél el az iskolába a szereplésére, az első fellépésére, a farsangjára. A gyermeked erre fog emlékezni. Ne a munkára hivatkozz, hanem vedd észre, hogy feleséged/férjed és gyermeked is van, nem csak munkád! De lehet, hogy a munkáddal szívesebben töltesz időt, mint a feleségeddel, férjeddal, gyerekeiddal, mert több sikered van a munkádban, mint férjként/feleségként, apaként/anyaként. Ezen érdemes elgondolkodni. És aztán ezt a hajsztát megszenvedi a család , mert

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

kielégítetlenek maradnak más fontos szükségleteik a gyermekeknek, sőt a házastársnak is, az például, hogy az embernek jusson egy kis ideje és néhány kedves szava rájuk is, akkor számomra kétséges, hogy az illető valóban a családjáért dolgozik-e. Aztán persze sokan mondják, hogy szeretnének ezen változtatni, tudják, hogy nem jó, de képtelenek, mert a körülmények. Sokszor halom azt emberektől, hogy miért nem, ezek olcsó, egyszerű kifogások, és sokszor utólag mondják emberek, hogy nem így vagy úgy kellett volna tenni, vagy bepótolhatatlan, visszahozhatatlan az az elmulasztott idő, de akkor már késő.

A másik nagyon fontos dolog, hogy az Isten Igéje arról beszél, hogy 6 napon át dolgozzunk, aztán a 7. napon megpihenjünk, mert Isten megszentelte a 7. napot, tehát mi is szenteljük meg. Az ember biológiailag is úgy lett megteremtve, „összerakva”, olyan a biológiai órája, hogy szüksége van a pihenésre. A szervezetnek szüksége van a regenerálódásra, szükség van arra, hogy kilépjen abból a körforgásból, amelyben éli a mindennapjait. Aztán arra is szüksége van – hiszen nem csak teste, hanem lelke is van az embernek –, hogy ápolja a lelkét, mert el

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

lelketlenülhet az ember. Nem csak a testről kell gondoskodnia az embernek, noha azt látja, meg az jelez is, ha elhanyagolja, hanem a nem látható lelket is. Hiszen Isten úgy teremtett meg bennünket, embereket, hogy a testünkről és a lelkünkről is gondoskodni kell. Ezért mondja Isten, aztán Jézus ezt megerősíti: **(19. dia)** **„nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazzal él az ember, ami az ÚR szájából származik.”** V. Móz 8,3b és **„⁴Ő így válaszolt: Meg van írva: „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”** Mt 4,4. Szükséges a földi kenyér, a táplálék, a testünkről való gondoskodás, de éppen annyira szükséges a lelki táplálék, a lelki dolgokkal való törődés. Ezt szokták az emberek a leginkább elhanyagolni, mert a lélek nem „jelez”, mint a test. A szervezet, ha túlhajszolja magát, akkor jelez, megszólal a jelzőrendszer, de a lélek, ha nem foglalkoznak vele, akkor az nem jelez, hanem egyszerűen az ember belül érzi, hogy hiányzik valami, valami megfogalmazhatatlan, van valami űr, de azt megpróbálja pl. munkával betölteni, próbálja a lelki éhséget munkával vagy egyéb dolgokkal csillapítani. Ezért nagyon fontos a gyülekezet, az Isten

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Igénének a hallgatása, hogy Isten betöltsé lelki szükségleteinket. Ő megígérte, hogy a lelki táplálékról gondoskodik, de csak az Igével, az Ő szavával tudja azt megelégtíteni. Ezért nem elég, ha valaki hétfőtől péntekig, esetleg szombatig dolgozik a munkahelyén, vasárnap pedig otthon a kertben nyírja a fűvet, vagy más csinál, mint amit egyébként hétköznapi tesz. Attól nem lesz megszentelve a vasárnap. Megszentelve úgy lehet, ha Isten jelenlétében, Őt hallgatva telik a nap. Amikor jön gyülekezetbe, közösségbe, Igét hallgat, engedi, hogy Isten formálja a szívét, életét, gondolkodását, amikor békességre lel, amikor döntésekbe bevonja Istent, sőt, a vezetését kéri, bölcsességet kér a munkájához, a döntéseihez. Mindennap olvassa az Igét, imádkozik, s a közösséget megéli a gyülekezetben. Így feltöltődve végezheti újra hétfőtől a munkát, teljes odaadással, becsülettel és Isten csak a becsületes munkát fogja megáldani, csak akkor lesz áldott az ember. A lelki és a testi így kerülhet egyensúlyba. Spurgeon egyszer azt mondta: **(20. dia)** „*Arcunk verejtéke az egyetlen anyag, amelyből aranyat csinálhatunk. Aki nem akar izzadni, nem sokra viszi. Aki madártojást akar, annak fára kell mászni.*”

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Bizony áldással egyedül a Krisztusban elrejtett élet, a Krisztusban fáradó szív, és a becsületes, tisztességes munka lehet!

(21. dia) Moody: „*Vannak, akik örökké arról beszélnek, mennyi fontos tennivalójuk van. Hagyjuk, hogy a végzett munka beszéljen helyettünk. Nem szükséges a nagy önreklámozás. Menj, dolgozz, és munkád majd beszél rólad.*” [...] *Ilyen emberekre van szükségünk, akik nem riadnak vissza a nehézségektől. Akik a kényelmes, könnyű helyzeteket szeretik, azokról nem fog hallani senki. Nekünk azonban olyan emberekre van szükségünk, akik elmennek a föld legsötétebb zugaiba is, hogy azt virágzó kertté változtassák. És ezt meg is tudják tenni, ha az Úr velük van.*”

Néhány szót hadd említsek még a munka mellett a tanulásról, hiszen sajnos a tanulásra is ugyan ez lehet jellemző, mint a munkára. Mind a tanulás, mind a munka az ember életének meghatározó része. Hiszen a tanulás területén is lehet az ember hanyag, semmirekellő, lusta, ahogy a munkaterületén is. S aki a tanulás területén hanyag volt, az feltételezhetően a munka területén is az lesz. Szükséges, hogy a tanulást is komolyan vegye. Természetes, hogy mindenkinek mások a képességei, s ezt tiszteletben kell

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

tartani, de a tanulást is, ahogy a munkát is lehet becsületesen, tisztességesen, szorgalmasan végezni. Azt mondja Péter: **(22. dia)** „a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt” II Pt 1,5. Bevallom őszintén, sosem voltam jó képességű tanuló, láttam a korlátaimat, a képességeimet, de Isten hatalmas szorgalommal áldott meg. Nekem nem volt – sok osztálytársammal ellentétben – „szivacsagyam”, hanem nekem nagyon sokat kellett a könyv felett ülnöm, rengeteg időt kellett tanulásra fordítanom, s ezzel a gyengébb képességgel és erős szorgalmammal tanultam meg latinul, héberül, görögül, németül. Elvégezhettem egy – véleményem szerint – nehéz egyetemet, írtam meg a diplomamunkámat 5-ösre és védtem meg kiváló minősítéssel. Ezt nem a magam fényezése miatt mondom, hanem azért, hogy megértessem az Ige alapján veletek, gyengébb képességgel is elvégezhet az ember egyetemet és tanulhat nyelveket. Igaz, sok szorgalomra és kitartásra volt szükségem, de Isten mindig adott nekem erőt ehhez. Igyekeztem a hit mellé tudományt, ismeretet ragasztani mindig úgy, hogy a gyülekezetet, ahová jártam, sohase hanyagoljam el. A szorgalmas ta-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nulás mellé – s ezt értsétek jól – mindig ragasztottam, ahogy az Ige mondja: **(22/a dia)** „⁶A tudomány mellé pedig mértékletességet”. Isten adott bölcsességet az idő beosztásához, a szorgalomhoz és mindig mindent meg tudtam tanulni úgy, hogy rengeteget jártam gyülekezetbe, sokat szolgáltam az ifjúságban, a gyülekezetben. Sokat jártam látogatni, álltam lelkészem mellett. Természetesen mindig lehetett volna többet tanulni és tudni, de nem gondolom, hogy felkészültségem, vagy felkészületlenségem alapján tud használni az Úr. Egyetlen egy módon: az engedelmességemen keresztül. Ezért a tanulásban is, a munkában is szorgalomra, de mértékletességre is van szükség, mert, ahogy a munka, úgy a tanulás is válhat istenné. Azt fontos látni, hogy sose kerüljön sem a munka, sem a tanulás Isten elé, mert akkor nem lesz áldás sem a tanuláson, sem a munkán. Lehet, hogy kiváló minősítéssel elvégzi az ember az iskolát, lehet, hogy lehetsz az év kiváló dolgozója, de azt mondja az Ige: **(23. dia)** „²⁶Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” Mt 16,26. Munkámban, a tanulásomban is legyek mértékletes, de tudjam azt is, mindent, amit teszek

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

akár a kétkezi munkámmal, akkor a tanulásommal, Isten dicsőségére teszem. Nem szeretnék szégyent hozni az Ő nevére, de azt sem szeretném, ha a munkám, vagy a tanulásom előrébb kerülne Istennél, a gyülekezetemnél. Mivel a tanulás is valamiféle munka, ezért fontos, hogy ezekben egyensúly, mértékletesség legyen, s ennek az egyensúlynak a megteremtésére Isten tud bölcsességet és világos látást adni.

(24. dia) „*Munka a Biblia tükrében*” – ez volt a címe ennek a mai istentiszteletnek. Jó lenne, ha Isten Igéjét nem csak olvasnánk, hanem komolyan is vennénk. Komolyan vennénk az Ő útmutatását a munkára nézve, hogy hogyan kell dolgozni és hogyan nem szabad dolgozni. Egyedül Isten áldásával lehet áldott és gyümölcsöző a munka, a tanulás és a szolgálat. Befejezésül álljon itt egy Ige, amely irányadó lehet mindannyiunk számára a munkában, a tanulásban, a szolgálatban:

(25. dia) „⁵⁸Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” I Kor 15,58

Ámen!